

[Knud Kristensen.]

paa den Maade, vi gør. Derfor forekommer det mig, at baade Erfaringen og Fornuften siges os, at denne Vej skal vi ikke fortsætte ad.

Men saa siger man: Ja, men vi maa føre denne Politik for at beskytte den hjemlige Produktion og derigennem opretholde Beskæftigelsen. Jeg skal her med Formandens Tilladelse oplæse et kort Citat. Det er en Udtalelse af den højtærede Handelsminister, som staar i Fortrykket Sp. 700. Han siger:

„Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at det er en Ting, der siger sig selv, at naar man dæmper op for udenlandske Varer og i saa vidt Omfang, som Hensynet til Landbrugets berettigede Interesser tillader, sikrer, at disse Varer afløses af Produkter forfærdiget af danske Arbejdere, saa maa saadanne Foranstaltninger tjene til Gavn for Beskæftigelsen herhjemme.“

Det er i Virkeligheden velgørende en Gang at staa over for en Mand, som vedkender sig den Politik, der føres, og det, han her vedkender sig, er jo: Jo mindre Omsætning med Udlandet, des større Beskæftigelse. Derfor er der ikke noget at sige til, at han søger at begrænse Omsætningen for at øge Beskæftigelsen. Og den radikale Presse er jo, som jeg allerede har sagt, enig med Ministeren i denne Opfattelse. Der er blot det sørgelige ved det, at den Politik, som han vedkender sig, og som han fører, er den mest reaktionære, den mest lavpandede Selvforsyningspolitik, som Verden nogen Sinde har set. Det er jo dette: Jo mindre Handelsomsætning, jo mere Selvforsyning, des mere Beskæftigelse. Ja, lad os føre denne Tankegang videre. Lad os tænke os, at ikke blot hvert Land blev rent selvforsynende, men at hvert enkelt Erhverv inden for Landet blev selvforsynende — det maatte jo være en økonomisk Fordel for dem. Ja, hvad vil der saa blive af Handelen? Saa blev der ingen Brug for den, og saa blev der ingen Brug for Skibsfarten og Trafikken i det hele taget med Gods, saa blev der heller ingen Plads for Industrien, for den er netop opvokset, fordi man ikke har været selvforsynende, fordi man har gennemført en Arbejdsdeling. Det vil da sige, at alt det, som Ministeren er Minister for, vilde blive ødelagt, og det, vi havde tilbage, var Ministeren selv — men at Samfundet kunde leve af ham alene, tvivler jeg om.

Nej, Erfaringerne siger os, at den størst mulige Handelsomsætning giver den størst mulige Beskæftigelse, men Fornuften siger

det ogsaa. Lad os tage et Eksempel. Lad os tænke os, at vor Handel med Tyskland blev forøget med 100 Mill. Kr., hvoraf der for de 30 var indførte Raastoffer — det er blot et tænkt Tal, jeg ved ikke, om det er mere eller mindre, vel snarere mere, men vi regner nu med 30 pCt. —, medens de 70 Mill. Kr. var dansk Fortjeneste og dansk Arbejds løn. Det vilde da skaffe Beskæftigelse at producere disse Varer. Saa siger man: Ja, men saa skal vi ogsaa have 100 Mill. Kr. ind i Landet. Ja, det er rigtigt, men det vilde jo ikke give Arbejdsløshed, for samtidig med, at man fik Beskæftigelsen ved denne Udførsel, vilde den danske Købeevne jo stige netop med de 70 Mill. Kr. Der vilde altsaa ikke blive nogen Forringelse af Købeevnen; vi kunde købe for saa meget mere, som de Varer, vi fører ind, andrager. Derfor vilde Resultatet af en saadan Handelsomsætning blive, at det danske Samfund producerede, skabte Værdier og Fortjeneste for 70 Mill. Kr. mere end ellers. Dertil kommer jo, at de Varer, vi faar indført, ikke er Færdigvarer. Udenrigsministeren har jo oplyst, at der ikke kunde regnes med, at mere end ca. 20 pCt. var rene Færdigvarer, for alt det andet Vedkommende skulde der ogsaa Arbejde til, for at det kunde tjene til Menneskenes Forbrug. Det vil sige, at Indførselen af disse Raastoffer og Halvfabrikata skaffer ny Beskæftigelse. Derfor vilde der ikke alene blive en Beskæftigelse og en Fortjeneste for de danske Erhverv og de danske Arbejdere paa 70 Mill. Kr., men muligvis og sandsynligvis paa over 2 Gange 70 Mill. Kr. Man siger: Naar vi lukker disse Varer ude, fremmer vi Beskæftigelsen. Nej, vi gør lige det stik modsatte.

Jeg skal blot lige nævne, at i den Artikel, jeg før omtalte, skriver den radikale Skribent ganske frit og ugenert, at Indførselen af Færdigvarer her til Landet andrager 80 pCt. af det, der indføres, skønt Udenrigsministeren et Par Dage i Forvejen har staaet her i Folketinget og sagt, at selv med den forøgede Import var kun 20 pCt. Færdigvarer og altsaa 80 pCt. Raastoffer. Det er ikke en Fejlskrivning. Vedkommende Skribent har ikke blot skrevet det med Tal, men ogsaa med Bogstaver, og saa er det ret vanskeligt at skrive 80 i Stedet for 20 uden at blive opmærksom paa det — saa maa han i hvert Fald have sovet. Jeg tror nu nok, at man paa dette Omraade staar sig ved at henholde sig til Udenrigsministerens Oplysninger, idet han formentlig er den, der ved bedst Besked, men det forbavser mig, at radikale Provinsskribenter saa fuldstændig desavouerer deres egen Udenrigsminister, at de, naar han siger, at